

Niende Kapitel.

Om Bjergeløn.

§ 224.

Enhver, som bjerger Skib, der er forulykket eller stedt i Nød, eller dets Ladning eller noget, som har hørt til saadant Skib eller dets Ladning, saa og enhver, som medvirker ved Bjergningen, har Ret til at faa Bjergeløn af, hvad der bjergeres. Kunne Parterne ikke enes om Bjergelønnens Størrelse, bliver denne at bestemme af Retten.

Hvad Bjergere i øvrigt have at iagttage, navnlig naar Ejer eller Fuldmægtig for ham ikke er til Stede, bestemmes i særlig Strandsingslov.

§ 225.

Med Bestemmelse af Bjergeløn bør i Særdeleshed tages i Betragtning:

- 1) Den Fare, hvorfor det bjergede var udsat; om Skibet var forladt af sin Besætning; om denne har medvirket til Bjergningen, eller om Bjergningen i øvrigt er bleven lettet ved egne Hjælpemidler;
- 2) den Fare, hvorfor Bjergerne eller deres Ejendele have været udsatte, og den Skade, de have lidt paa Helbred eller Gods;
- 3) den Kyndighed og Dydighed, hvormed Bjergernes Arbejde har været udført, og den Tid og Anstrengelse, det har kostet;
- 4) Bjergernes Antal, deres haste Udgifter og Værdien af de anvendte Redskaber;
- 5) det bjergedes Værdi.

§ 226.

Bjergeløn maa i Almindelighed ikke sættes højere end til en Tredjedel af det bjergedes Værdi efter Fradrag af Told og andre offentlige Afgifter samt Omkostninger ved dets Bevaring, Burdering og Salg. Er Værdien ringe eller har Bjergningen været forbunden med stor Fare eller ualmindelige Anstrengelser, kan dog Bjergelønnen sættes højere.

Bjergelønnen indbefatter tillige Godtgørelse for at bringe det bjergede i Sikkerhed og for den dertil gjorte Brug af Fartøjer eller andre Redskaber.

§ 227.

Er der, medens Nød stod paa, af Skipper, Reder eller Ladningsejer indgaaet Overenskomst om Bjergeløn, kan dog den, som skal betale samme, inden to Maanedes efter Overenskomstens Afslutning, bringe Spørgsmaalet om Bjergelønnens Størrelse for Retten, som kan nedsætte den betingede Godtgørelse, naar denne betydelig overstiger, hvad der synes at være passende. Gaar Overenskomsten ud paa, at Bjergeløn skal fastsættes ved Boldgift eller paa anden lignende Maade, er den ikke bindende for den, som skal betale Bjergelønnen, naar han inden 14 Dage efter Overenskomstens Afslutning opstiger denne.

§ 228.

Tviste Bjergere indbyrdes om Bjergelønnens Fordeling, bestemmes denne af Retten under Hensyn til de i § 225 angivne Omstændigheder, med mindre Flertallet af Bjergerne er enigt om at lade Sagen afgøre af Amtmanden efter indhentet Erklæring af Politimesteren, med Forbehold af at kunne indanke Sagen for Justitsministeriet.